

ТРИ ЦЕНТИ в Злуч. Держ. Америки ПЯТЬ ЦЕНТІВ За кордоном

Тел. "Свобода": ВЕрген 4-0801 — 4-0237 — Тел. У. Н. Консул: ВЕрген 4-1016

THREE CENTS in the U. S. of America FIVE CENTS Elsewhere

ГОЛОСУВАННЯ НАД 75 Ц. МІНІ-МАЛЬНОЇ ПЛАТНІ В ПАЛАТІ

Вашингтон, 10 серпня. — Палата репрезентантів 225 головами проти 181 ухвалила законопроект про мінімальну робітничу платню 75 центів на годину, однак це не є законопроект адміністрації, а законопроект зголошений підчас дискусії в повній палаті. Ухвалення бил різниця від урядового тим, що містить різні застереження, над якими прийде ще окреме голосування. Найважливіше застереження це виключення цілих груп робітників від цієї платні, яких загальне число подають на мільйон душ. Дехто передбачує, що при повному голосуванні прийде ще до таких змін, що законопроект треба буде відслати щераз до комісії і він там може застрягнути аж до нової сесії конгресу.

ПРОВІДНИКИ ОБОХ ПАРТІЙ ЗА ПИВІДКЕ УХВАЛЕННЯ ІМІГРАЦІЙНОГО БІЛІУ.

Провідники обох партій в конгресі згодні на надзвичайну поведінку для ухвалення нового іміграційного закону ще в теперішній сесії. Пість республіканці і пість демократи внесли петицію, щоб відтягнути іміграційний законопроект з сенатської правничої комісії і передати її іншій. Це приневолило сенат голосувати над іміграційним білєм перед відкриттям конгресу. Надзвичайної тактики вживали партійні провідники тому, що голова правничої комісії, сен. Пат МакКарран, ніяк не хоче допустити до голосування над законопроектом. Новий бил вже ухвалено в палаті репрезентантів 2 червня. Він допускає 339,000 імігрантів з європейської скитальщини на місце 205,000 передбачених в теперішнім законі. Надзвичайну тактику оправдують провідники вимогами часу, щоб рятувати скитальників з європейського пекла.

ГОЛОСУВАННЯ В ФАБРИКАХ ФОРДА.

Дітройт. — Понад 75,000 робітників, які працюють в фабриках Форда, явилися при голосуванні на зазив юні автомобільних робітників, щоб вирішити питання, чи виходити на страйк, чи ні. Не викінчені ще обрахунки голосів вказують, що подавляюча більшість членів голосувала за страйком. Страйк має бути зброєю для прийняття точок в новім контракті. Найважливішими точками є: \$100 на місяць старшої пенсії, медична обслуга коштом підприємства і плата для робітників, відповідна до життєвих коштів. Управа Форда веде переговори над цими точками вже від 2 червня. Форд пропонує затримати теперішній контракт ще на рік, тобто до 15 липня 1950 р.

ГУВЕР ПРО КОЛЕКТИВІЗМ В АМЕРИЦІ.

Пало Алто, у Каліфорнії. — З нагоди 5-річчя свого життя колишній президент Злучених Держав Герберт Гувер остеріг націю, що внаслідок розтратності уряду в високих податках наша країна знайшлася на останнім відтинку шляху до колективізації. Гувер це єдиний живучий экс-президент З. Д. А. Він велається недавно своїми проектами реорганізації урядових бюр для заведення ошадності. Щоб недопустити до руїни, він дораджує зменшення видатків.

БРЕДЛІ ВВАЖАЄ ФРАНЦІЮ КЛЮЧЕМ ДО ОБОРОНИ ЄВРОПИ

Вашингтон, 10 серпня. — Начальник генерального штабу армії, ген. Омар Н. Бредлі, заявив перед спільною сенатською комісією, що французька армія буде головною силою при обороні Європи в планах держав, які приступили до Атлантичного Пакту. Цю заяву сказав він при замкнених дверях у відповідь на запити сенаторів. Бредлі клав велику вагу на це, щоб ухвалити негайно півтора біліона доларів на озброєння Європи. З цих фондів львіна частина мала б піти на виряд французької армії. Бредлі остеріг, що на випадок, як би конгрес не ухвалив фондів на озброєння, то європейські народи прийшли б до висновку, що Америка не хоче перебрати на себе проводу в обороні.

ПРОТИБОЛЬШЕВИЦЬКА ФЕДЕРАЦІЯ ВИКЛИКАЛА ЗАІНТЕРЕСУВАННЯ В ЄВРОПІ

Нью Йорк. — Запроєтована давніше світова протикомуністична федерація робітничих юній викликала загальне заінтересування в робітничих колах Європи, як це виявив асистент секретаря праці, Джан Ф. Гібсон, який щойно повернувся з подорожі по Європі. Він брав участь в нарадах Економічної й Суспільної Ради Об'єднаних Держав у Женеві, а потім обїхав Німеччину, Італію, Францію й Англію. Там він приглядався робітничим рухові й заважав, що європейські робітники глядять на створення протибольшевицької світової федерації робітників як на важливу справу для поступу робітництва.

У департаменті стейту, як каже пресовий урядовець Лінколн Гвайт, роблять приготування для конференції стратегічної ради країн, причаєжних до Атлантичного Пакту. Конференція складатиметься з міністрів закордонних справ. Дня першого зібрання не оприлюднено, однак здогадуються, що це станеться в вересні. Саме дня 20 вересня зійдеться генеральна асамблея Об'єднаних Держав у Нью Йорку.

Секретар оборони Луїс Джансон неспадно виває вперше, що вярда, вартості біліона доларів, який становить надвишку американського озброєння, може бути перевезений до держав Атлантичного Пакту. — З огляду на важливе положення в конгресі появились рух, щоб прикликати з Японії ген. Доглеса МекАртура до Вашингтону тому, що він має перегляд всіх справ, злучених з обороною.

СЕКРЕТАР ОБОРОНИ ДЖАНСОН ІДЕ ДО КАНАДИ

Нью Йорк, 11 серпня. — Оповістка передана з Вашингтону в год. 6 ранку по радію, заповідає, що секретар оборони Луїс Джансон вибирається до Оттави на переговори з канадським міністром оборони для викінчення спільних оборонних планів. Не подано точно часу, як довго ці наради будуть тривати.

УРЯД НЕ ГОТОВИЙ З ЗАЯВОЮ ПРО ТИХООКЕАНСЬКИЙ СОЮЗ

Вашингтон. — В департаменті стейту зайшли якісь труднощі з оповісткою уряду про американське становище до Тихоокеанського Союзу, про який говорив президент Філіппин Ельпідіо Кіріно в конгресі. Були пляни, щоб оба президенти оприлюднили відгук, повідну заяву ще перед виїздом Кіріно на відвідини до Нью Йорку в четвер. Для наряд над обороною Паціфіку покинуло до Вашингтону амбасадора до Китаю, д-ра Джана Лейтона Стюарта. Є це перші відвідини рідного краю цього амбасадора від часу його призначення.

УРЯД ГАВАІВ ПЕРЕБРАВ ДОКОВІ ПРИЛАДИ

Гонолулу, на Гавайях. — На підставі щойно схваленого закону уряд перебрав під свою управу підприємства, які постачали стівдорів з вирядом до вантаження кораблів. Надіються, що повну контролю над доками дістане уряд завтра.

ТИБЕТ ПРОГОЛОСИВ "СВЯТУ ВІЙНУ" ПРОТИ БОЛЬШЕВИЗМУ

Лондон, 11 серпня. Найбільш впливовий в цілій центральній Азії Далай Ляма в Тибеті, проголосив "святую війну" будизму проти большевизму, повідомляють з поінформованих джерел. Молодший, бо тільки 12-літній духовний володар цієї величезної країни, скликав на окремі наради поперх 100 "живих Буддів", підчинених йому найвищих духовників, закликаючи їх до молитви за рятуюч перед наступаючими на цілу Азію комуністичними ордами.

ПАПА ГОВОРІТЬ ПІСТЬОМА МОВАМИ

Рим, 11 серпня. Папа Пій XII, прийняв вчора на авдієнції паломників з європейських країн, звертаючись до поодиноких груп в їх рідній мові. Папа говорив мовами італійською, англійською, французькою, єспанською і німецькою, а при відході усім дав Апостольське благословення в мові латинській.

ЕРІО ВІДКРИВ ПЕРШУ СЕСІЮ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ АСАМБЛЕЇ

ОБ'ЄДНАННЯ ЄВРОПЕЙСЬКИХ НАРОДІВ ВВАЖАЄ ЛОГІКОЮ ФАКТІВ І МОРАЛЬНИМ ОБОВ'ЯЗКОМ

Страсбург, Франція, 11 серпня. — Відомий французький державний муж і парламентарист, Едвард Еріо, відкрив вчора першу сесію Дорадчої Асамблеї Ради Європи. В своїй інавгураційній промові він заявив парламентарним делегатам дванадцятих європейських кра-

Дальші зусилля в справі ТИХООКЕАНСЬКОГО ПАКТУ
Токіо, 11 серпня. — Азійські проти-комуністичні державні мужі і політики продовжують свої зусилля для створення Тихоокеанського пакту азійських народів, щоб могли успішно протиставитися большевицькій загрозі. Ініціятива в тій справі вийшла від китайського націоналістичного лідера, маршала Чіян-Кайшека і до цієї ідеї тепер пристали та пробують її здійснити президент Кореї, Сингман Рі, та президент Філіппин, Ельпідіо Квіріно, що тепер обговорює цю справу з урядом Злучених Держав. На початку наступного тижня представник китайського уряду обговорюватиме цю справу геж з ген. МекАртуром.

ПРОФ. МІРЧУК ІМЕНОВАНИЙ ЧЛЕНОМ БАВАРСЬКОЇ АКАДЕМІЇ НАУК

Мюнхен, Німеччина. — Секретаріат Українського Вільного Університету повідомляє, що пленум Баварської Академії Наук вибрав дня 24-го червня ч. р. членом-кореспондентом Академії відомого українського вченого, проф. д-ра Івана Мірчука.

НІКЧЕМНА БОЛЬШЕВИЦЬКА НАПАСТЬ НА ГЕН. БРЕДЛІ

Москва, 11 серпня. Місцева "Літературна Газета" надрукувала в останньому виданні нікчемну вихватку проти президента Трумана і шефа штабу Армії Злучених Держав, ген. Омара Бредлі. Говорячи про ген. Бредлі большевицька газета покликується на китайське прислів'я, що "хто став собачим сином, для того неможливо залишитися людиною".

СТВОРЕНО НОВИЙ КОАЛІЦІЙНИЙ УРЯД БЕЛЬГІЇ

ПРОБЛЕМА ПОВОРотУ КОРОЛЯ ЗАЛИШАЄТЬСЯ ДАЛЬШЕ НЕПЕВНОЮ.

Брюссель, Бельгія, 11 серпня. — Вчора остаточно закінчилася урядова криза Бельгії, що тривала майже шість тижнів від часу останніх виборів, як католицькі, соціалісти, договорилися з лібералами та створили новий коаліційний уряд під проводом прем'єра Гастона

ЗМЕНШИЛАСЯ КІЛЬКІСТЬ ЛЮДНОСТІ В ЄВРОПІ.
Женева, 11 серпня. — Згідно з повідомленням бюлетеню Європейської Господарської Комісії Об'єднаних Націй, кількість людності в Європі зменшилася під час і після другої світової війни з 392,100,000 на 383,800,000. Це зменшення буде на багато мільйонів більше, як врахувати природний приріст за той час. Виявляється, що під час війни європейські народи — крім Советського Союзу — втратили всіх 15,000,000 вбитими, в тому "тілках" 6,000,000 воїнів, а 9,000,000 цивільних. Причиною післявоєнних втрат людності, головне в країнах, що європейською залежною залежною, є масові депортації населення в глибину Советського Союзу, головне до Азії, як теж продовжуване масове народодвиження.

БІЙКА МІЖ ЖИДАМИ І ПОЛІЦІЄЮ В НІМЕЦЬЧИНІ

Понхей, 11 серпня. — Вчора тут прийшло до запеклої бійки між жидами і німецькою поліцією, в наслідок чого, було поранених шістьох жидів та трьох поліцаїв. Причиною бійки був проти-жидівський лист в одній з місцевих газет, проти чого жиди демонстрували. З боку американського військового управління заявили, що проти газети не будуть пороблені жадні заходи за анти-семітизм, бо в тому самому числі було надруковано аж три просемітські листи.

СОВЕТІ ІГНОРУЮТЬ ДОГОВІРНІ ЗОБОВ'ЯЗАННЯ В АВСТРІЇ

Відень, 11 серпня. — Австрійський уряд та західні окупаційні власті стурбовані вістками, що Совети нагло почали розбирати і вивозити до Росії деякі підприємства, що були під їх наглядом як колишні німецькі посілості та які вони на останній конференції "великої чwórки" в Паризі зобов'язалися відступити Австрії за відповідну компенсацію. Советська акція знову ставить під знак запити успішність дальших переговорів в справі мирового договору з Австрією.

РОЗБУДОВА СІТКИ СЕКСОТІВ В ЧЕХОСЛОВАЧИНІ

Прага, 11 серпня. — Комуністична партія Чехословаччини рішила примістити своїх довірених членів по всіх бюрах, фабриках і підприємствах. Їх єдиним завданням буде слідкувати за урядниками і робітниками та вести особистий рекорд для кожного.

ЮГОСЛАВІЯ ЗАПОВІДАЄ ПОРАЗКУ БОЛЬШЕВИКІВ В ГРЕЦІЇ

Велград, Югославія, 11 серпня. — Югославська преса, яка ще донедавна піддержувала большевицьких партизанів в Греції, тепер вже відверто заповіді їх скору поразку. Випу за це скидається на Советський Союз та заповіді "в слуханий час" опублікувати на цю тему відповіди документи.

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY

FOUNDED 1893

Ukrainian newspaper published daily except Sundays, and holidays by the Ukrainian National Association, Inc. at 81-83 Grand Street, Jersey City 3, N. J.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N.J. on March 30, 1911 under the Act of March 8, 1879.

Accepted for mailing at special rate of postage provided for Section 1130 of Act of October 3, 1917 authorized July 31, 1918.

ПЕРЕДПЛАТА:		SUBSCRIPTION RATES:	
Ha рік	\$7.00	One year	\$7.00
Ha рік	\$3.75	Six months	\$3.75
Ha рік	\$2.00	Three months	\$2.00
В Лжеплаті і Законом:			
Ha рік	\$10.00	One year	\$10.00
Ha рік	\$5.25	Six months	\$5.25
Ha рік	\$2.75	Three months	\$2.75
Число з понеділка (англійською)			
Monday's issue (the Ukrainian Weekly, English language supplement):			
Ha рік	\$2.50	One year	\$2.50
Ha рік	\$1.50	Six months	\$1.50

Кожна зміна адреси коштує 10 центів.

За оголошення редакція не відповідає.

Адреса: "СВОБОДА," P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

НАШІ МОЖЛИВОСТІ І ПОТРЕБИ

Ціла низка суспільних законів, вже ухвалених, або намічених в конгресі Злучених Держав, дає підставу до мирної суспільної революції.

Закон про міські проекти з дешевими мешканнями для незаможного населення; закон про побудову й розбудову індивідуальних господарств в сільських околицях; намічений закон про основну перемену теперішнього закону про суспільне забезпечення, включаючи й старечу пенсію та підмоги для позісталої родини після смерті голови дому; винятки законопроект про утримання позачок на мешкальній домі для незаможних людей, в першу чергу для родин з кооперативним змістом — це тільки зразки цього, що може використати в Америці пересічна працездатна людина під теперішню пору, або в найближчій майбутності.

Хочеться звернути увагу на ці закони і законопроекти не тільки давньої української спільноти, але й нової української громади, що осідає тепер у Злучених Державах як нова імміграція зі скінталізації.

У нашому щоденному житті згадуємо не раз потребу творення господарських спілок чи кооператив, як ось на недавньому суспільно-господарському зібранні в Нью Йорку. Здавна плекаються серед наших громадян мрії про якісь спільні оселі сільського чи міського типу; про школи, про клуби, про культурні установи загального типу і т. п. Усе це можна досягнути, якщо наша спільнота не буде розсіпана так, як вона розсіпана тепер, і якщо хоч в дечому зміниться дотеперішня практика в поселенні.

Сьогоднішня ситуація в Америці дає нам тільки економічну справу; це не тільки хвилява взаємна допомога; це не тільки зміна думок для забиття часу чи забави. Це у висліді з здійснювання далекосяжного ідеалу плекання традицій, привезених з рідної землі до вільної Америки. Це практичний спосіб кристалізації характеру українсько-американської групи, яка може і повинна використати всі благодаті американської конституції та доповнювати і збагачувати американське життя українськими цінностями. Тільки так можна виправдати нашу привабливість у цій країні.

Давня думка, що українська маса в Америці це тільки хвиля заробітної еміграції, мусить бути провірена. Бо ми вже не еміграція, а громада, свого роду спільнота чи суспільність. У нас же є свої громадські установи, церкви, дома, нижчі й вищі школи, братні організації, преса, культурно-освітній рух. Ми, зі старої імміграції, здебільша попрацювали з думкою повороту до Старого Краю, а прийшли до розуміння, що ми українського роду американці.

Основною життєвою наці мусить бути родина. В родині плекаються вселюдські, племенні й родинні ідеали та традиції. Під теперішню пору прийшли і далі будуть приїждати старі українські роди. Вони привозять зі собою неоцінені духовні скарби, прив'язані до різних племенних і родинних пам'яток. Ці скарби треба зберегти в рідних домах. Нагода для створення рідного дому приходять тепер.

Технічне наладнання таких справ залежатиме у великій мірі від охоти поодиноких осіб зійтись разом для переведення в життя важливих замірів. Тому наперед потрібне рішення жити в своїм родинним домі та в суспільно-громадській спільноті.

Рік перед виборами в Англії

Останні тижні були обильні в політичні й економічні змінювання з Великобританії. Заки ще Бернард Барук, американський дорадник президента, повернувся із своєї подорожі, було загальне переконання, що його поїздка стоїть у зв'язку з британськими парламентарними виборами, на які пригадав світові Вінстон Чорчил, коли закінчив теперішньому урядові лейбурістів розтратами американських грошей.

Правильні вибори до англійського парламенту мають відбутися після закінчення п'ятирічної каденції парламенту в липні 1950 р. Вони можуть прийти швидше, як це недовірно значно зазначає провідник британських консервативів, Вінстон Чорчил. Він остеріг невідомо свою партію, що, нам треба бути готовим на осінні вибори.

Така остеріга провідного державника вказує на кризу, яка саме під теперішню пору запанувала в Англії з приводу недовіри до долара. Тому, що тільки Америка може знову врятувати Англію з доларової кризи, консерватисти використовують цю нагоду, щоб звернути увагу американців на малу користь з американської прихильності до Англії, як довго в провіді британської політики буде стояти прем'єр Клемент Аттіл, провідник Лебур Парті. Він — як кажуть — зав'язав перевести в Англії соціалізм і витратить американські фонди на різні соціалістичні експерименти.

З такого розуміння роблять американці такі висновки: Коли в провіді Великобританії залишаться Аттіл з своїми товаришами, вони далі будуть витрачувати американські гроші на перемену неспівної, бо досі ще невипробованої соціалістичної системи. Крім того, коли в Англії відлялося остаточно завести соціалістичну систему, тоді лейбурістський уряд скоче поширити соціалізм на інші країни. Коли Чорчил назвав британських лейбурістів "соціалістичними біготами", він вийшов з закидами, що британські соціалісти, утримавши свою владу, схочуть перейти на більшовицьку систему й поширити її по цілому світі. Тоді під саботаж, шпигунство, підступна інфільтрація, конспірація й інші комуністичні практики.

Закиди Чорчила можна брати поважно, або вважати їх тільки передбаченими маневрами. Однак вони стануть поважним аргументом в руках американських консервативних елементів, коли прийде в конгресі до голосування в справах, в яких заінтересована Англія.

Критика соціалістичного уряду Англії вказує, що там майже 20% робітництва працює в державних підприємствах, таких як залізниця, копальні, електричні, газові й т. п. Однак тому, що ці підприємства мають важливий вплив на розвиток робітничого життя взагалі, то навіть і малі підприємства відчувають цей вплив. Це, наприклад, показується в безколісних числах різних працівників, які відносяться до робітничого життя.

Наслідок соціалізації виявився теж у цілій низці страйків, які за часів капіталістичної системи не мали б підстави. Останній страйк докових робітників був такий дошкульний, що треба було завести вимковий стан і відкликатися до владі короля для припинення саботажу. Саме оцей страйк найбільше причинився до втрати американського долара, якого в теперішньому часі Англія дуже потребує. Впав і витратний долар, іде теж зменшення англійської резерви золота, не зважаючи на допомогу з Америки з фондів на побудову європейського господарства.

Оце безупинне невдоволення британських робітників і інших класів населення призводить американських спостерігачів до висновків, що британська соціалізація є помилкою уряду і такі змінювання вони висилають до своїх газет. Ці репортажі викликають відповідну реакцію серед американських читачів, а головне серед конгресових кола, для яких вони в першу чергу призначені.

Коли б це діялося в нормальних, тобто передвоєнних часах, тоді американці були б глибоко на настрої в Англії як на її домашню справу і вижидали б вислідів нових виборів зі стоїчними спокоєм. Однак в теперішньому часі кожна загроза для закордонного уряду викликає в Америці занепокоєння. Коли йде про загрозу для британського уряду, то несподівано зростає десятикратно тому, що Великобританія це не тільки союзниця Злучених Держав, але ще й свого роду її спільник — "партнер" — у світовій політиці. Англія стоїть на чолі руху за Злучені Держави Європи; є головною силою в Атлантичеському Пакті; однією з Чотирьох Потуг, а що найважливіше, знає багато військових тайн Америки, бо втримує з нею спільний оборонний воєнний штаб.

Ця спілка йде так далеко, що тепер поважно заставляється, чи не поділитися Америці з Англією тайною виробу атомової бомби. Саме над тим відбуваються раз-у-раз тайні наради в Вашингтоні.

Англієць державні мужі знають, що Америка не зали-

Проф. М. Приходько.

"Заможне життя в СССР."

Рекламуючи СССР перед зовнішнім світом і себе дома, як країну найбільшого розвитку продуктивних сил і найбільшого добробуту населення, вожді політбюро люблять оперувати загальними, мільйоновими числами продукції різних галузей господарства. Вони люблять порівнювати великі, абсолютні числа продукції господарства СССР до продукції тих же галузей великих європейських країн. Проте вони ніколи не говорять скільки припадає того добра на кожного громадянина 200 мільйонного СССР. Таки обчислення невідгодно подавати кремлівським вождям, бо відразу покажеться як злиденно живе населення так званої "найшасливішої країни світу".

Останнього часу, преса всього світу приділяє багато уваги порівнянню потенціальних сил СССР і США, порівнянню їх господарчих і харчових спроможностей на випадок нової світової війни.

Переді мною — числа офіційного господарчого плану СССР на 1950 рік. Аналізуючи ті числа, хочу спинитися лише над проблемою харчування й забезпечення громадян СССР найнеобхіднішими речами: взуттям, одягом, цукром, тощо. Для більш виразної картини цього "добробуту", хочу порівняти деякі числа з показниками інших країн.

Державний план продукції СССР на 1950 рік: бавовняні тканини 4,686 мільйонів метрів (метр має приблизно 3 футу); вовняні тканини 159.4 м. мт.; шкіряне взуття 240 м. пар; гумове взуття 88.6 м. пар; панчохи й шкарпет-

ки 580 м. пар; м'ясо 1,300,000 тон; масло 275,000 тон; олія 880,000 тон; риба 2,200,000 тон; цукор 2,400,000 тон; борошно 19,000,000 тон; спирт 106 мільйонів галлонів.

В урядових коментарях до цього плану написано, що план обчислений з таким розрахунком, щоб продукція було доведено в 1950 році до передвоєнного рівня. Неодмінно треба збільшити продукцію м'яса й товщу — пишуть, "Ізвестія" — московський офіційний журнал.

1947 року в советській пресі було подано, звіт про досягнення в різних галузях господарства СССР, не в контекстах числах, а у відсотках, порівняно до 1946 року. Ці відсоткові показники нічого не говорять, бо ніде, разом з тим, не було показано, що ж фактично мало населення СССР в 1946 році, в абсолютних числах. Очевидно, невідгодно було тими числами оперувати в офіційному звіті. А тепер погляньмо скільки припадає на кожного громадянина СССР товарів, зазначених у плані, в 1950 році, приймаючи до уваги, що СССР має кругло 200 мільйонів населення:

1. Тканини: Планом передбачено виробити бавовняних тканин 4,686 м. метрів, тобто до 22.3 м. на особу, на рік. Можна зрадіти, що завжди напівоголий, громадянин СССР матиме можливість завити себе й родину в напів-легкі бавовняні тканини. Це може статися лише в тому випадку, якщо ті тканини не поливуть (як звичайно буває) на Близький Схід і до Китаю. А взагалі оптимізм відразу втрачає грунт в такому припущенні, коли звернемо увагу на показники продукції вовняних тканин.

Планом на 1950 рік передбачено виробити їх 159.4 м. мт., тобто — три чверті метра на особу, звичайно на рік. За таких умов, лише кожний четвертий громадянин СССР зможе купити собі, лише в 1950 році, коли план буде виконано, вовняне убрання. Тож не дивно, що купівля звичайного вовняного убрання є визначною подією в житті громадянина СССР — "найзможнішого в світі". А якщо прийняти до уваги, що біля 50% вовняних тканин іде на потреби армії, а добрих 20% — на одяг партійним бюрократам і кількамільйонній явній і таємній політичній поліції, що завжди на першому плані в СССР перед усім і всіма, звичайному робітникові, селянинові, чи інтелегентові майже нічого не залишиться. Він буде радий, якщо йому пощастить дістати лиску бавовня-

не вбрання. То чи, перешкодити йому кричати ура т. Сталінові — "мудрому вождеві", святкуючи нову річницю, "досягнень" комуністичної революції, бо так наказано. І спробуй не кричати!

2. Взуття: Планом передбачено 240 м. пар шкіряного і 88.6 м. пар гумового взуття, що разом може забезпечити не три пари, а три черевки на рік на мешканця СССР. Порівняно до 1932 року, коли на особу було вироблено лише по одному черевикові, це великий поступ, але порівняно з будьякою країною, демократичного світу — неймовірна відсталість.

Не дивно, отже, що багато селян в СССР має одну пару взуття на цілу родину.

3. Панчохи й шкарпетки: Ця продукція має зрости в 1950 році на 150% проти року 1932, бо заплановано виробити 580 м. пар, тобто по 2.9 пари на особу. Якби почув себе при міром громадянин Канади, коли б він не мав можливості купити навіть трьох пар шкарпеток на рік?

4. М'ясо: Споживання м'яса в СССР — найнижче, в порівнянні до будьякої європейської країни, не говорячи вже про Канаду, Америку, чи інші країни Західного Континенту, де м'ясо споживають незрівняно більше, де м'ясо є звичайною річчю при столі, а не розкішною, як у звичайного громадянина СССР. Я, знаю це добре, бо сам прожив 24 роки навіть трьох пар шкарпеток на рік?

5. Масло, олія, риба: 3 товщами в СССР ще гірше, ніж з м'ясом, бо на одного мешканця СССР, в 1950 році припадає 1.3 кг. масла (кілограм трохи більше ніж 2 фунти), та 4.2 кг. олії на рік. Для порівняння можна згадати, що, в передвоєнний час робітниця англійська родина (3-4 особи) споживала пересічно 20 кг. масла на рік, а така ж родина англійського вчителя — 27 кг.

Трохи краще, ніж буде справа з рибом, і заплановано піймати в 1950 році по 10.5 кг. на чоловіка. Гірше буде, якщо риба не захоче спійматися в такій кількості!

6. Цукор: Заплановано, що в 1950 року на кожного громадянина припадатиме в СССР 11.4 кг. цукру на рік. Це не є солодке життя, бо в Німеччині (Докінчення на стор. 3-тій).

К. ПЕТРУС.

СОВЕТСЬКІ АРЕШТАНТИ

ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ ОБДУРЕНИМ ЧЕРВОНОЮ ПРОПАГАНДОЮ.

91)

Хтось ізбоку перебив з іронією:

— Є ще куди йти: Перекоп, Крим, Чорне море, Костантинополь, Дарданелі, а потім — куди хочеш, хе-хе-хе!

— Вже краще смерті солдата, ніж через льохів ЧК потрапити в "штаб Духовина". На всякий випадок залишимо для себе по одній кулі, щоб зробити підсумок у нашому житті, і нашій епоці...

Так, гріючись біля вогнища, розмовляли офіцери Дроздовської дивізії. Слова глухо й важко падали в вогнище і, здавалося, тушили його своїми муками й безнадійністю.

— По квартирах! — пролунали вигуки командирів, і церковний майдан знову зашляпав багном, зашумів збудженими людьми, і став порожнім.

Вогнища, борячись з нічним мороком і мигичкою дощом, самотньо догорали.

— Значить, ще куди йти: сьогодні — по квартирах, а завтра — до Перекопу!

— А-а-а, ходила б так наша недоля! Колиш цими шляхами на кримського хана ходили наші славні запорожці... а тепер нам від цього Запоріжжя доводиться втікати до нащадків хана.

— Як відомо, історія завж-

ди повторюється, але у нас вона повторюється навпаки.

За винятком вартової охорони та патрулів, що оберегали село, всі спали мертвим сном, яким можуть спати солдати після важкого бойового походу. Може, спали б так і цілий наступний день, але ворог зранку вже почав обстрілювати з гармат село. Шрапнель розривалася над самими хатами, і відразу всіх побудила.

І знов потягся тяжкий відступ напівсонних, голодних і змучених людей. Деякі вже астигли зникнути, надлючили на більшовицьку милість; більш, як десятеро людей захворіло і їх довелося посадити на підводи, які також ледве рухалися, а решта людей, мовчазні й похмурі, понуро тяглися вперед, чекаючи налетів червоної кінноти. Шрапнель далі переслідувала нас, але — або не долітала, або перелітала через колону. Це трохи підганяло нас, але вже коштом

останніх сил. І, не зважаючи на крайню втому, того ж дня ми ще пройшли сорок кілометрів, вибили з одного села будовнянів, що перегородили нам дорогу, і, нарешті, напівживі ледве-ледве добилися до Перекопу. І тут уже просто в окопах і під відкритим небом падали, голодні й сонні, забувши про все на світі...

Про їжу вже ніхто не згадував: всім хотілось тільки мертво впасти й заринути в небуття, бодай навіть на голий і мокрий ґрунт. Хтось, сміючись, устив ще сказати: "Ну, панове, в "пляшку" ми влізли, а загнути її нічим. Але його вже ніхто не слухав.

Таким тернистим шляхом, із північних районів Таврії, тяглися в Крим розбиті війська Врангеля, і так прийняла їх "Перекопська фортеця". Навіть звичайної содомі спід молотарки не спромоглися заготувати для них. А про білякі й земляники ніхто й не

думав турбуватися. Наступного дня, коли більшовики з тяжкої артилерії почали обстрілювати "Турецький вал", офіцери примовляли:

— Це не "пляшка", а труба, в яку вилетить не тільки Врангель, а й наше життя...

Справді, всім стало ясно, який великий небезпеці підпали війська, опинившись в цій "пляшці". На позиціях не було ні притулку для солдат, ні приміщень для лазаретів, ні харчових пунктів — навіть питної води не можна було дістати. Ясно було, що Крим доживає свої останні дні, а значить, з ним і його захисників. А в цей час у заліпі влаштовувало урочисті прийоми, раути, бенкети.

Всі покладалися на невідступність Перекопу та на "геніальність" білого командування. Газети містили високопатріотичні статті, архиєреї правили молебні, чендлярі спекулювали, робітники страйкували, з ресторанів летіли

п'яні слова погромників: "Смело мы в бой пойдем За Русь святую. И всех жидов побьем — Сволочь такую..."

II.

Розгром військ Врангеля йшов повною ходою. На правому березі Дніпра, на Каховському плясдармі, під Токмаком більшовики розбили три дивізії кінноти і дві дивізії піхоти білих. Почався загальний виступ. 6-та, 13-та, 2-га й 1-ша кінні армії насадили на відступаючих з усіх боків. Перша кінна армія, після складення з поляками миру, прибула звідкись із Волині, біля Алешек переправилася через Дніпро, і вийшла в глибоке заплія білим. Здавалося, що білі потрапили в безвихідь, і мусили здатись червоним, або загинути в нерівному бою. Більшовицькі командування "Южфронту" радом звернулось до врангелівських солдат із закликом при-

пинити боротьбу, заарештувати своїх генералів із їхніми штабами, щоб не втікли за кордон, добрати чесних і надійних офіцерів, організувати з ними ради солдатських депутатів і переходити на бік червоної армії. Їм обіцяно повну гарантію особистої безпеки і недоторканості.

Розбиті чи вимушені тижневими боями й переходами, дивізії з великими "трудностями" пробивалися до Перекопу. Позаду лишилось і потрапило до рук червоних понад тисяч полонених, сто гармат, кілька сот паротягів, дві тисячі вагонів, десятки тисяч гарматних набоїв, мільйони патронів і великі запаси продовольства. Більшовики втішались й готувалися до останнього бою — штурму перекопських позицій.

(Дальше буде).

В кожній українській хаті повинен знаходитися часопис "Свобода".

Д-р Никифор Гіряк.

ДМИТРО ВІТОВСЬКИЙ

(Споми́н з нагоди 30-тих роковин смерті).

В дні 4 серпня 1949 минуло 30 років від трагічної смерті полковника УСС, Державного Секретаря Військових Справ З. У. Н. Р. — Дмитра Вітовського. Він загинув разом зі своїм ад'ютантом, четарем УГА Чучманом, у катастрофі біля м. Ратібору на Горішньому Шлеську, коли перелітав з Парижа до Кам'янця Подільського, місця перебування д-ра Евгена Петрушеніча, після переходу УГА за Збруч. Оби жертви катастрофи поховано в спільній могилі на цвинтарі св. Ядвіги в Берліні, де вони й досі спочивають.

При нагоді цих сумних роковин я вважаю своїм обов'язком присвятити кілька слів згадці моєму другу й Товаришowi Зброї, наймаркантишній постаті між УСС — людини, яка без формального вибору була провідником Стрілецького й користувалася серед його найбільшмих авторитетом. В 30-тих роках писали про його деякі наші мемуаристи як: проф. д-р Іван Крип'якевич, отаман УГА д-р Степан Шухевич та хор. УСС Дмитро Паліт. Але кожний з них інакше характеризував Дм. Вітовського, а д-р Шухевич заризиковав представити його в некорисному світі в першому тому своїх Споми́нів. Історик легіону УСС, Осип Думін, збирав матеріали до повної характеристики Дм. Вітовського й тому листувався з деякими старшинами УСС. У висліді його листування з О. Думіном в цій справі я надрукував був в 1937 р. в „Літописі Червоної Калини“ листи Вітовського до мене з рр. 1916-1919, подаючи при цьому мої коментарі.

В сьогоднішній згадці неможливо мені дати повну характеристику нашого першого Державного Секретаря Військових Справ, бо й рямці невеликої статті це не дозволяють, ні потрібних матеріалів немає під рукою. Я бажав би тільки подати коротко те, що залишилося в моїй пам'яті з гарячих років 1914-1919.

До вибуху першої світової війни я не знав особисто Дм. Вітовського, а тільки чув, що він належав до гуртка наших студентів, які визволили зі станиславської тюрми й допомогли втекти за кордон — до ЗДА — Мирослави Січинському, який по вбитті гр. Андрія Потоцького відсиджував кару 20-річного тюрми. Потім вже у вересні 1914 р. я дізнався, що Дм. Вітовський був уланський в політичний процес, у висліді якого він втратив був право до ступня старшини запасу австрійської армії. З вибухом війни це право йому автоматично повернуто й на внесок Української Боевої Управи приділено до служби в легіоні УСС. Мое познайомлення з Вітовським випало на першу половину вересня 1914 р., тобто на час, коли УСС на Карпатській Україні переживали чи не найтяжчі часи. Вітовський був тоді командантом 2. сотні УСС-а

курени Ст. Шухевича, а я командантом 3. сотні в курені М. Волошина. Ми часто зустрічалися тоді при службових зайняттях. Темою наших розмов були різні питання, зв'язані зі становищем легіону УСС. Ми пережили були недавно дуже важку хвилину насильної редукції свану легіону до одної десятої частини зголошених добровольців і замість корпусу мали невеличкий полк УСС. Нашу вушу Батьківщину, Галичину, заливала московська навала, а мадярські й тирольські полки австрійської армії, відступаючи перед ворогом, масово вшали й розстрілювали наших невинних селян і сільських інтелігентів на донос польських урядовців адміністрації — як зрадників. Бували випадки, що за згодним зраду підвищено селянина, якого син служив як доброволець в легіоні УСС. За урядовою статистикою страчено в цьому році 35,000 українців у Східній Галичині. Оці всі події спричинили були те, що серед Стрілецького запанували й деякий час настрої зневіри й резигнації. Тоді якраз Дм. Вітовський змінив своїм словом підтримати на дусі УСС і переконати їх, що для цієї високої мети, для якої вони збиралися під національним прапором, зозброєно в руках виступили на бій з катом України, треба мужньо перенести невідний удар, які з-ласки наших сусідів падали на наш нарід. Така моральна підтримка робила великий вплив на молодих, 16-18 літніх юнаків.

Як командант сотні Дм. Вітовський увів у себе своєрідний козацький демократизм, зовсім неподібний до того духа, який панував в австрійських полках. Він ніколи не мав раба стрільця за порушення обов'язків, не відкидався перед ним до опінії сотні. Ці козацькі суди не викликували в душах покараних жалю до свого команданта, але навпаки, мали великий виховний вплив на цілу сотню. Вона була елітою легіону.

В березні 1916 р. прийшла т. зв. реорганізація легіону. Вона була на ділі нічим іншим, як розбиття його на кілька організаційних незалежних частин, підпорядкованих іншим командам. Для контролю організації легіону накинено всі формальні дороги службового листування через австрійські військові команди. Ця обставина, а до того амбіціонерство деяких старшин, привели були до того, що не тільки організації, але й ідейні зв'язки між УСС-ами були пірвані. Зокрема відчував це Кіш УСС, на який дивилися стрільці як на якусь чуже тіло в легіоні, потрібне хіба тільки для „марширантів“. А був це саме час, коли команді Коша приходилося всіма засобами боротися за існування легіону, що в тяжких боях від Карпат до подільських ланів поносив великі втрати в людях. З одного

боку безсилність нашого політичного проводу, з другого негативне відношення до Коша фронтних команд УСС, ніяк не сприяли тому, щоби справу поповнення рядів стрілецьких сотень налагодити, як слід. Всього тягар того обов'язку прийшлося нести команді Коша на „власне ризико“. Осінню 1915 р. прибув Вітовський до постю Коша на довше лікування ноги. Це був його перший відпочинок по цілолітньому побуті на фронті. Він мав тоді нагоду докладно приглянутися роботі Коша, всім труднощам і турботам його, а з другої сторони успіхам праці стрільців Коша і в громадській справі. Він зрозумів тоді, що наша військова формація має великі можливості, коли ходить про наше не так військово, як громадське життя. Треба тільки візміного порозуміння і спільної акції. Бо ж це були часи, коли цивільні установи замірили серед гуку гармат, а люди не могли вільно порушуватися. Військовики мали нічим обмежені можливості. Тоді Вітовський змінив основні свої погляди на ролі Коша в легіоні УСС і відчув потребу спільного порозуміння з ним боевих формацій для важливих завдань. З такими думками поверну Вітовський під кінець грудня до своєї сотні. Там він у своєму гуртку переповів свої розмови і під його впливом починається нова фаза в житті Стрілецького. Значнається живе листування й обмін думок між кошовиками й гуртком 2 куреня. Саме тоді починається видавання „Шляхів“ — органу стрілецької думки, започаткованого гуртком Вітовського; в адмініструванні його Кіш дав видатну поміч. Один тільки гр. Косак, командант 1 куреня стояв в опозиції до „шляхівців“, з якими він не находив спільної мови.

В лютому 1916 р. Вітовського призначено до праці в думку Комісаріату УСС, поручет. М. Саєвича й Хор. М. Гаврилка. Перший з них осів у Володимирі Волинському, другий в Ковні. Офіційним призначенням Комісаріату був набір добровольців до легіону, а неофіційно вони мали вести освітню працю серед українського населення Волині й закладали там народні школи для нашої дітвори. Труднощі мали наші Комісаріати дуже багато, головню ізза ворожого відношення до них австрійських булав, в яких сиділи наші національні вороги. Вітовський показався тоді незлим „дипломатом“ супроти чужинців-старшин, а його досвід у громадській праці серед селян, набутий перед війною, допоміг йому дуже пригодився. На загал наші Комісаріати на Волині організували були 85 шкіл, з яких 75 були вже чинні; селянство, досі тероризоване чужинцями старшинами, тепер, під опікою Комісаріатів, починає горнутися до організованого культурного життя, на зразок галицьких селян. УСС започаткували національне пробудження Волині. Тому поляки, що вважали її своєю історичною землею, вживають усіх засобів, щоби зліквідувати Комісаріати. Це — на жаль — їм удалося і в квітні 1917 вертають до Коша УСС стрільці й старшини всіх комісаріатів.

Вітовський перебував деякий час у Коші, потім обняв команду сотні у Вишківці, який стояв недалеко Коша. Тоді Стрілецьтво переживало знову тяжку ідеологічну кризу у зв'язку з подіями на Наддніпрянській Україні. Там у розгарті революції, на руїнах царату пробуджувався український Велетень до вільного життя. Недавня ще мрія УСС ставалася дійсністю, набирала тіла й крові. Становище в УСС-а, звернених крисами проти відродженої України, було справді нестерпне. Після палких де-

ТРИ ЛЕТУНСЬКІ ПОКОЛІННЯ. — Так, щонайменше, вже дтмас декан пілотів світу, капітан Е. Гемилтон ЛІ, що тепер подався на відпочинок, прослуживши 36 років пілотом для Юнайтед Ер Лайнс. Свою вислужену „пілотку“ він закладає на голову свого вбука, Грегори Гемилтона ЛІ, подібно як раніше закладав на голову його батька і свого сина, Роберта ЛІ, що тепер є капітаном тої самої повітряної лінії.

бат над проблемою ролі легіону в новій ситуації команда Коша скликала нараду всіх формацій легіону. Вона відбулася в м. травні в постю Коша. Проводив Дм. Вітовський. Температура наради була дуже висока. Велика більшість заявляла за негайним розформуванням легіону. Проти цього меншість зголосила відклики до нашого політичного проводу; до неї належали Дм. Вітовський, В. Старосольський і я. В липні відбувся з'їзд нотаблів, у Відні, на який всі формації легіону вислали своїх делегатів. Цей з'їзд признав позиції меншість правильними, легіон УСС врятовано для оборони західно-українських земель.

По закінченні мирного договору центральних держав Європи з Україною, легіон У. С. рушив на Україну разом з арміями Австрії й Німеччини. Тоді УСС відіграли важну роль, обороняючи українське населення перед зловживаннями чужих військових команд та помагаючи молодій Українській Державі в налагодженні адміністративного апарату. Дм. Вітовський був деякий час командантом м. Жмеринки. На цьому становищі він з'єднав собі великі симпатії місцевого населення своїм довним прихильності в відношеннях до нього. Я тоді часто бував у Жмеринці, де стояла також булава корпусу Гофмана й за кожним моїм побутом стрічався з Вітовським. Одного разу він розказав мені про осьяку подію: до нього звернувся польський письменник Корнель Макушинський з проханням від одної подільської аристократки, щоби Вітовський

поміг їй переселитися до Варшави. Вітовський, який високо цинир літературний талант Макушинського, з охотою пішов на зустріч цьому проханням і дав в розпорядження Макушинського першокласний особовий та один товаровий вагон. Оповідаючи про це мені, Вітовський зазначив, що він своїм кроком бажав показати Макушинському, що ми є культурна нація. За те п. Макушинський подякував нам так, що у своїх військових споминах назвав нашу армію „бандою“.

По листопадовім перевороті 1918 р. Вітовський, піднесений нашим Урядом до ступня полковника УСС, декілька днів був командантом УГА, а потім став Державним Секретарем Військових Справ ЗМНР. В грудні він покинув мене до ДСБ на становищі начальника Мобілізаційного Відділу і ми від того часу працювали в тісному порозумінні; Вітовський часто розказував мені про настрої й різниці поглядів між членами Уряду. Тоді саме була дуже актуальна справа об'єднання обох наших Республік в Соборну Українську Державу. Бачучи розбіжність думок між деякими Секретарями в цій справі і невизначну опозицію одного чи двох членів Уряду, Вітовський не завагався кинути карту на нашу військову силу, щоби примусити Уряд внести на Національну Раду законопроект про злуку. Він занадто добре знав, що не тільки УСС, але й уся УГА стояла на позиції соборності й мав моральне право й обов'язок числитися з цими настроями.

В травні 1919 р. Уряд вирі-

ЗАКОН ПРО ВІДШКОДУВАННЯ

Американське військово-політичне управління в Німеччині змінило свій намір відносно передачі справи закону про відшкодування для бувших політ'язнів німецьких тюрм і концтаборів до остаточного вирішення майбутньому урядові західної Німеччини і в перших днях серпня 1949 р. закон цей підписало. Вслід за цим появиться в найближчому часі виконаний розпорядок до закону, де буде подано, які формальності треба управлінням поладити, щоби одержати відшкодування.

У зв'язку з цим Головна Управа Ліги Українських Політичних В'язнів визнає всіх заінтересованих подати негайно до Управи ЛУПВ свої теперішні адреси, щоби Управа могла своєчасно вислати їм потрібні інформації. При тому прохаємо тих, що до сьогодні цього не зробили, переслати

League of Ukrainian Political Prisoners
Liga der Ukrainischen Politischen Häftlinge
Munich - Munchen,
Dachauer Strasse 9/11

В країнах поза Європою, головню коли йдеться про пересилку вищезгаданої суми на покриття адміністративних витратків, просимо звертатися на адресу уповноваженого ЛУПВ в Канаді:

Д-р Марунчак Михайло
431 Прітчард Евню,
Вінніпег, Ман.
Головна Управа ЛУПВ.

ПОМЕР АТЛЕТ ІВАН ПІДДУБНИЙ

Москва, 11 серпня. В понеділок тут умер відомий теж в Злучених Державах колишній чемпіон атлетичної боротьби, Іван Піддубний, відомий теж під назвою „Івана Грізного“. Він помер в 78 році життя.

ТІЛЬКИ „ТОВАРИШІ“ В РУМУНСЬКІЙ АРМІЇ

Букарешт, Румунія, 11 серпня. — Румунське міністерство національної оборони видало декрет, наказуючи вживати в зверненнях і поздоровленнях в армії титулу „товариш“.

ФРАНЦУЗЬКА АМНЕСТІЯ ДЛЯ НІМЦІВ

Франкфурт, Німеччина, 11 серпня. Ген. Жозеф-Пієр Кеніг, уступаючий французький головнокомандуючий в Німеччині, проголосив вчора загальну амністію для всіх німців, засуджених за виступи проти французьких окупаційних властей. Своє рішення генерал проголосив сам у виголошеній по радіо своїй пращальній промові.

УВАГА! — НЮАРК І ОКОЛИЦЯ!

УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА ГРОМАДА В НЮАРКУ, Н. ДЖ.

— влаштує: —

ВЕЛИКИЙ ПІКНІК

В НЕДІЛЮ, 14. СЕРПНЯ 1949

В ПАРХІАЛЬНОМУ ПАРКУ, 675 Савт 19. Стріта.

Проситися всіх Парохіян і Громадян-Українців про ласкаву участь в пікніку.

Музика БРАТІВ ОЛІЯРЧУКІВ. — Багато несподіванок!

„БЕЗХАТНИЙ“ НОВА КНИЖКА

Написав — О. ЛУТОВИЙ.

Повість в двох частинках українською мовою в двох частинках. Нагороджена ім Літерат. Конкурсу Укр. Народ. Союзу За Дарини в 1945 році.

300 СТОРІН ДРУКУ. ЦІНА \$2.00

Замовляйте швидко до: „СВОБОДА“ Svboda, P. O. Box 346, Jersey City 3, N. J.

ВАЖНЕ ДЛЯ ВСІХ ГРОСЕРНИКІВ, БУЧЕРНИКІВ, ВЛАСТИТЕЛІВ РЕСТОРАНІВ, БІР ГАРДЕН І ІНШИХ СКЛЕПАРІВ!

РОЗДАВАЙТЕ НА РІЗДВО СТІННІ КАЛЕНДАРІ СВОІМ ПОКУПЦЯМ І ОГОЛОШУЙТЕ НА НИХ СВОЇ ФІРМИ!

Замовляйте їх у друкарні „Свободи“.

Ціна за сто календарів з гарними образами і календарієм у двох мовах та з оголошенням Вашої фірми вносить \$24.00.

Svboda

P. O. Box 346, JERSEY CITY 3, N. J.

УВАГА! УКРАЇНЦІ НЮ ЙОРКУ, НЮАРКУ І ОКОЛИЦІ! УВАГА!

СТАРАННЯМ СОЮЗУ УКРАЇНОК І ОРГАНІЗАЦІЇ УКР. ІМІГРАЦІЇ „САМОПОМІЧ“, ВІДПІВ У НЮАРКУ

— відбувається —

Величавий ПІКНІК-ФЕСТИН

НА ФАРМІ WILKICK'S GROVE (ФАРМА П. ФЕДІРКА)

North Stiles Street, Linden, N. J.

В НЕДІЛЮ, 14. СЕРПНЯ-Sun. August 14, 1949

Початок в год. 12. вполудне. Вступ 75 центів.

Програти пікніку різноманітна й цікава: вибір королеви фестивалу, пікнікова лотерея, фантова лотерея, спів і т. п.

До танців пригваритиме відома оркестра Йосифа Смігурса. Смачний і дешевий буфет!

Запрошуємо на цей пікнік-фестивал усіх українців з Ню-Йорку й околиць, всі укр. організації і товариства. Зберіміся всі, як одна братська і дружна сім'я, щоби забавитися в товаристві приятелів і знайомих та відпочити серед гарної природи!

На випадок дощу пікнік відбудеться в Укр. Централі, 180 William Street, Newark, N. J.

Комітет Фестивалу.

